

Ško á ek

Čtvrtletník

**Základní škola Školní 1480, Chomutov
Červen 2009**

**Zelená pro naši školu
Novinky ze školy
Křížový výslech
Vlastní tvorba
Stránky zábavy**

8. dubna se konalo **okresní kolo Matematické olympiády**.

3. místo – Eva Neubergerová, 7.A

14. dubna se v Ústí nad Labem konalo **krajské kolo Zeměpisné olympiády**.

5. místo - Jan Havránek, 7.A

V rámci akce **Den sportu** proběhlo několik sportovních soutěží:

28. dubna proběhl **Atletický trojboj chlapců a dívek**. Soutěžili v něm žáci 1. stupně.

1. místo – družstvo chlapců

3. místo – družstvo dívek

28. a 30. dubna se v Městských lázních Chomutov konala **Plavecká liga základních škol**. Soutěže se zúčastnila družstva devíti škol. Prvních dvacet závodníků v každé disciplíně získalo body pro svou školu.

V celkovém pořadí škol obsadili plavci z naší školy 6. místo .

1. stupeň – 8. místo

2. stupeň – 4. místo

V pořadí jednotlivců dosáhli nejlepších výsledků:

3. místo – Veronika Tesařová, 9.C

4. místo – Pavel Dvořák, 6.A

5. místo – Jan Cikán, 9.A

28. dubna hráli chlapci z 1. stupně **turnaj ve fotbale McDonald´s Cup**.

6. místo – družstvo 4. a 5. tříd

7. místo – družstvo 2. a 3. tříd

Naši fotbalisté: Šulta, Tkadlec, Ibl, Kittler, Zdráhal, Štok, Toth, Procházka, Majer, Hošek

6. dubna se konalo okresní kolo soutěže v matematice **Pythagoriáda**.

1. místo – Jan Havránek, 7.A

7. – 10. místo – Eva Neubergerová, 7.A

7. května se na dopravním hřišti autoškoly Omega konalo **okresní kolo Dopravní soutěže mladých cyklistů**. Zúčastnilo se ho celkem 17 čtyřlenných družstev.

Naši školu reprezentovali: Nikola Roušarová, Katka Jakešová, Michal Fric – 9.C
a Tomáš Brož – 8.B

7. místo – družstvo ZŠ Školní

20. a 21. května se na letním stadionu v Chomutově konalo okresní kolo závodu v lehké atletice **Pohár rozhlasu**. Startovala v něm družstva starších a mladších žáků a žákyň.

Mladší žákyně: Tereza Vítámvásová - 6.A, Jana Šebková – 6.C, Tereza Kaňková, Lada Fejferová,
Katka Kittlerová, Jana Pilečková – 7.A, Tereza Říhová – 7.B

Mladší žáci: Albert Košťur, Míša Moule – 6.A, Daniel Grunert – 6.B, Láďa Svoboda – 7.B,
Denis Pilo – 7.C

6. místo – družstvo mladších žákyň

9. místo – družstvo mladších žáků

1. místo – Tereza Kaňková, 7.A v soutěži jednotlivců (běh na 600 metrů)

Starší žákyně: Katka Tripalová – 8.A, Hnna Heuschneiderová – 9.A, Verča Tesařová,
Ivana Voříšková, Galina Abrahámová, Nikola Roušarová – 9.C

Starší žáci: Míra Šlapák, Přemek Červenka, Marek Mejtzký, Martin Klöpsch, Jirka Deák,
David Rudolf – 8.A, Daniel Grund, Tonda Nguyen Khac The – 9.A, Honza
Cikán – 9.C

12. místo – družstvo starších žákyň

10. místo – družstvo starších žáků

3. místo – Veronika Tesařová, 9.A v soutěži jednotlivců (běh na 800 metrů)

20. května se konalo **okresní kolo Fyzikální olympiády Archimediáda 2009**.

Soutěžila tříčlenná družstva sedmých tříd. Jedním z úkolů bylo složit básničku, která bude obsahovat dané fyzikální pojmy. Můžete si ji přečíst v rubrice Vlastní tvorba.

2. místo – družstvo ZŠ Školní (Eva Neubergerová, Jan Havránek, Ondřej Šmíd)

27. května se konalo **okresní kolo Fyzikální olympiády pro žáky 6. tříd**.

7. místo – družstvo ZŠ Školní (Michal Moule, Pavel Dvořák, Petr Zinek)

5. června se na Kamencovém jezeře v rámci Bambiriády 2009 konala soutěž **„Prohod' vejce Evropou“**.

Více se o této akci dočtete v rubrice „Novinky ze školy“.

2. místo – třída 8.A

3. místo – třída 7.A

5. místo – třída 6.A

Velikonoční zájezd do Paříže

Ve středu 8. dubna někteří žáci naší školy vycestovali do Paříže. Večer jsme se sešli v hojném počtu s dobrou náladou a zavazadly na parkovišti u zimního stadionu. Rozloučili jsme se s rodiči, nastoupili do autobusů a vyjeli.

Přibližně v půl desáté ráno jsme dorazili do Paříže a chtěli jsme nejprve navštívit Eiffelovu věž. Bohužel byla kvůli stávce zavřená a tak naše procházka pokračovala k Vítěznému oblouku a potom na hlavní třídu. Průvodce nám řekl pár zajímavostí a následoval dvouhodinový rozchod, při němž jsme prošli různé obchůdky. Poté nás autobus dopravil k hotelu. Zjistili jsme však, že nás ubytují až okolo 15 hodiny, a tak došlo na další, tentokrát tříhodinový rozchod, během něhož jsme se s kamarádkami procházely a obhlédly jiné stánky se suvenýry, oblečením a doplňky. Vrátili jsme se k hotelu, ubytovali jsme se a konečně jsme si mohli odpočinout po velmi náročném dni. V půl

sedmé jsme zahájili podvečerní procházku po Paříži.

Po večerce jsme si ještě povídaly. Než jsme usnuly, ještě jsme si nařídily budík, abychom nezaspaly.

Ráno nás ale probudilo silné

ťukání na dveře. Otevřela jsem a uviděla pana učitele Kinšta. Netvářil se však přívětivě. Podivila jsem se: „Co se děje?“ Pan učitel se zeptal: „Dámy, víte kolik je hodin? V kolik máte být u recepcce?“ Odpověděla jsem mu: „Kolik je hodin, nevím, ale máme tam být v 7:55.“

„To teda máte co dělat, je právě 7:55!“ řekl pan učitel.

Po snídani nás autobus dopravil do zahrad zámku ve Versailles. Procházeli jsme se po nádherných zahradách, naše skupinka si koupila výbornou zmrzlinu. A pak zase k Eiffelovce. Zde byly dvě možnosti. Prohlídka věže, nebo plavba lodí po Seině.

Zvolila jsem projížďku po Seině. Z lodi lze vidět většinu pařížských památek. Na zpáteční cestě jsme se zastavili v Louvru, kde jsme obdivovali světoznámý obraz Mony Lisy. Potom jsme se v hotelu připravili k noční projížďce po Paříži. Okouzila mě osvětlená Eiffelovka, která každou celou hodinu bliká. Před spaním jsme si zabalili zavazadla.

Třetí a zároveň poslední den jsme se těšili do Disneylandu. Strávili jsme tam osm hodin. Byla tam spousta obchůdků, restaurací a úžasné atrakce. Nakoupili jsme dárky příbuzným. Večer jsme odjížděli domů, následující den ráno jsme byli zase v Chomutově. Celý výlet byl skvělý, ráda bych se do Paříže ještě podívala.

Lenka Sebránková, 6.A

Pálení čarodějnic

V pátek 24. dubna uspořádaly paní učitelky pro žáky 1. stupně pálení čarodějnic. V ten den jsme se o velké přestávce rychle nasvačili a začali jsme se převlékat do připravených kostýmů.

Přesně v deset hodin akce vypukla. Nejprve se všechny čarodějnice a čarodějové shromáždili na hřišti za školou, kde si zazpívali čarodějnickou hymnu a zatancovali tanec čivavu a čarovambu. Bylo vybráno 13 čarodějnických miss.

Také jsme soutěžili v různých disciplínách a plnili jsme úkoly po třídách, ale i ve dvojicích. Zato nás čekala sladká odměna v podobě bonbónů a jiných dobrot, které věnovali jako sponzorský dar rodiče.

Potom byla na hranici upálena čarodějnice, která byla ze všech nejlínější. Shořela rychle, byla totiž látková. Škoda, že nezbyl čas na opékání buřtíků, ale i tak jsme všichni odcházeli spokojeni domů.

Natálie Nováková, 3.A

Čarodějnické dopoledne v mateřské škole

Byla jsem opět ve své školce. Paní učitelka, ke které jsem chodila před devíti lety mě překvapivě poznala. Mám prý pořád stejný čumáček ☺.

Galina Abrahámová, 9.C

V mateřské školce Sluníčko jsme my, žáci 9.C, pomáhali při akci „pálení čarodějnic“. Všichni do jednoho jsme se těšili. Bylo moc příjemné vrátit se do míst, kde jsem vyrůstala a zavzpomínat na své bývalé paní učitelky. Děti byly nadšené, ze všech stran se ozývala čarodějnická zařikávadla a smích dětí. Všude se to hemžilo malými čarodějnicemi a čaroději ☺. Bylo krásné počasí a atmosféra na zahradě školky byla náramná.

My jsme pomáhali u atrakcí. Po dvojicích jsme se rozdělili na jednotlivá stanoviště a měli jsme plné ruce práce. Děti bylo jako smetí. Já s Mančou jsme měly dlouhý pytel, kterým musely dětičky prolézt. Některé se bály, jiné skákaly radostí, když se jim to podařilo. Za odměnu jsme rozdávali bonbóny. Pak jsme si s dětmi sedli dokola a proběhlo tzv. seznamování s novým koštětem. Následovalo upálení. Někteří caparti byli ještě moc malí a neviděli na hořící čarodějnici, a tak každý deváták dostal jednoho na záda. Po spálení čarodějnice si ještě děti zatancovaly „mašinku“ na kraťoučkové čarodějnické diskotéce a pak hurá na oběd.

Po odchodu dětí do školky jsme si my devátáci sedli na lavičku, udělali fotečky a také jsme dostali odměny. Byl to krásný den, který nám osvěžil vzpomínky na dětství.

Monika Vondrová a Nikola Roušarová, 9.C.

Dopravní soutěž mladých cyklistů

„Roušarová? Kde je? Nikolo, dej mi zákovskou knížku. Máš průsvih“

„Co? Já? Proč?“

„Jdeš si ve čtvrtek zazávodit na kolo. Vybrali jsme tě.“

I takhle se člověk může ocitnout na akci, která pro nás byla doposud cizí.

„Já a kolo, pche!“

Plán zněl takto: Ve čtvrtek ráno před školou a přilbu s sebou.

S přilbou v ruce jsem si to tedy přitajrdlikovala ke škole.

Nepřišla jsem tentokrát poslední, což byl velký úspěch. Úspěchů jsme však zažili více, dokonce mnohem větších.

Pěšky jsme mezi prvními došli k autoškolce, kde jsme dostávali rady od pana učitele Hájevského. Pomalu přicházeli i ostatní

soutěžící z různých škol. Pan učitel se na chvíli vzdálil a v zápětí přinesl tašku plnou jídla. Ano, slyšíte dobře. Šunková bageta, Dellisa, Jupík, jablko, bonbóny... Pak přinesl další tašku, která byla naplněna různými odměnami, ačkoliv jsme ještě ani nezačali, ale nikdo nepohrdl. Překvapivě ☺. Jo jo, desky, propisky, tužky, samolepky a spoustu dalších dáreků jsme si rozebrali a říkali jsme si, že bychom zas mohli jít domů. To ale pan učitel nechtěl slyšet, tak jsme každý oblékl soutěžní číslo a vydali jsme se vstříc disciplínám.

Nejprve jsme zdolávali překážkovou dráhu. Řídítka mi létala sem a tam a já jen čekala, kdy spadnu. Ale zvládli jsme to

všichni čtyři skvěle. Přesunuli jsme k dopravnímu hřišti a čekali, až budeme na řadě. Naším úkolem bylo dostat se k určitým stanovištím bez přestupků. Při plnění úkolů každého z nás kontroloval jeden policista. Sice jsem ve stanoveném čase neobjela všechny stanoviště, zato jsem to dokázala bez jediného přestupku. Pak jsme vešli do budovy, kde nás čekaly dva testy, ze zdravotvědy a z pravidel silničního provozu. Společně jsme to nějak dali dohromady a pak už jsme jen vyčkávali na konečné hodnocení. Skončili jsme na 7. místě ze 17 družstev.

Snad se nám všem bude stejně dařit, až jednou budeme dělat řidičák.

Nikola Roušarová, 9.C

Už víme, co je to petangue

13. a 14. května nám pan školník připravil příjemné zpestření školy. Uspořádal pro žáky 2. stupně netradiční turnaj. Soutěžily smíšené dvojice, takže si každá třída měla vybrat kluka a holku. Někteří spolužáci se nejdříve zalekli, protože vůbec nevěděli, co to petangue je.

Turnaj byl ale parádní. Hrála nám hudba, paní kuchařky tajně, ale hlavně napjatě sledovaly průběh závodu za okny a kolemjdoucí byli udiveni, zastavovali se a bavili se naší hrou.

Pan školník se projevil jako skvělý organizátor. Spravedlivě měřil výkony závodníků a radil jim své tipy a triky.

Následující den nás pan školník překvapil ještě jednou. Při vyhlášení výsledků nám předal krásné poháry a odměny. Tato akce se mu vážně povedla. Byl to hezký zážitek.

Petra Pucholtová, 9.A

Výsledky turnaje v petangue o putovní pohár školníka:

Kategorie 6. a 7. tříd:

- dívky
1. místo – Chadžula Omarovová, 7.C
 2. místo – Terka Vítámvášová, 6.A
 3. místo – Eva Škvrnová, 6.C
 4. místo - Lucka Vondrová, 7.B
 5. místo – Lada Fejferová, 7.A
 6. místo – Katka Vrabcová, 6.B

- chlapci
1. místo – Jakub Král, 6.C
 2. místo – Daniel Svoboda, 7.B
 3. místo – Saša Pinkava, 6.B
 4. místo – Michal Moule, 6.A
 5. Denis - Pilo, 7.C

6. místo – Ondřej Šmíd, 7.A

Kategorie 8. a 9. tříd:

- dívky
1. místo – Petra Pucholtová, 9.A
 2. místo – Aneta Zálešáková, 8.B
 3. místo – Lenka Sekerová, 8.A
 4. místo – Katka Jakešová, 9.C

- chlapci
1. místo – Lukáš Dočkal, 9.A
 2. místo - Josef Vinduška – 8.B
 3. místo – Jan Cikán, 9.C
 4. místo – Lukáš kučera, 8.A

Týden v ekologickém středisku Natura Rumburk

Na začátku května vyrazili žáci 4.B a 4.A na čerstvý vzduch a za poznáním do ekologického střediska Natura v Rumburku.

Do školy v přírodě jsme odjížděli vlakem. Před Rumburkem byla výluka na trati, a tak jsme museli přestoupit do náhradní autobusové dopravy.

První den sice vydatně pršelo, ale další dny se už počasí umoudřilo a my jsme mohli poznávat krásy lesa. Provázeli nás hajný apřednášel nám o přírodě. Hned první den nás vzal do lesa, kde nám vyprávěl o lesní zvěři a o lese. Pan hajný si z nás neustále utahoval a my jsme mu všechno věřili. Dále jsme viděli zajímavou ukázkou živých plazů, parohů, slyšeli jsme přednášku o myslivosti a o životě ve

vodě. Také jsme hráli hru „Co do lesa nepatří“, učili jsme se vázat uzly a hráli zábavné ekohry.

V areálu Narura žijí různá zvířata: jeleni, lamy, kozy, koně, ovce, kočky a dokonce dva divočáci, kteří se jmenují Ferda a Pišta. Tato zvířata jsme s paní majitelkou krmili, to byl pro všechny největší zážitek. Někteří se odvážili krmit lamy z úst do tlamy. Také jsme jezdili na koních.

Paní učitelky pro nás připravily také pěkný program – bojovou hru, stezku odvahy, turnaj ve stolním tenise, fotbal, hry a závěrečné předávání diplomů. Poslední večer našeho pobytu jsme si opékali buřty u táboráku.

Ve škole v přírodě se nám moc líbilo a na to, co jsme tam prožili, budeme dlouho vzpomínat.

Matěj Tóth Jakub Seifert, Ondřej Palička, 4.B

Druhé třídy vyjely do školy v přírodě

Ve dnech 23. – 30. dubna vyjely žáci z 2.A a 2.B do školy v přírodě v Žihli. Počasí jim přálo a tak si děti mohly díky spoustě připravených akcí odvézt hodně pěkných zážitků. Z pohledu jich samotných to vypadalo asi takhle:

Zážitek z Žihle

Můj zážitek byl moc hezký. Hned jak jsme přijeli, věděla jsem, že se mi tam bude líbit. Byli jsme tam například na Laser gamu nebo v lanovém centru. A měli jsme stezku odvahy. Já jsem se nebála, i když to bylo ve tmě a svítily tam svíčky. Na konci byl stůl a na něm dva papíry, na které jsme se měli podepsat. Potom jsme tam měli také velkou trampolínu a hráli jsme zápas ve fotbale proti 2.B. Po snídani jsme se učili, ale jen malinko. Měli jsme také pálení čarodějnic jako děti, které zůstaly ve škole. I poslední den jsme se nasnídali a šli jsme se učit. Večer jsme balili a druhý den už jsme byli rádi, že jsme u své maminky.

Kačenka Krylová, 2.A

ŠVP Žihle

Můj nejhezčí zážitek byla stezka odvahy. Když jsem šla chodbou po schodech, tak práskly dveře a najednou začala hrát kytara. A když jsem se podepisovala, hrál klavír. Potom jsem uviděla za sebou stín. Trochu jsem se bála, ale zvládla jsem to.

Hanička Saidlová, 2.A

Vračí loď

Naše třída 7.A i s naším třídním panem učitelem Kinštem jsme si vyzkoušeli pádlování na dračí lodi. Měli jsme sraz u lesoparku a společně jsme se vydali k jezeru. Nejdřív jsme museli dostat tu dračí loď na vodu. Byla pěkně těžká. Nakonec se nám to podařilo, ale dostali jsme trochu strach, že se hned převrátíme. Podle toho, na kterou stranu se nám líp drží pádlo jsme se rozdělili do dvojic. Nastupovali jsme opatrně, protože loď se houpala a klátila ze strana na stranu. Museli jsme pádlovat všichni stejně, ale to nám šlo jen chvílemi. Obepľuli jsme jezero dokola, když najednou začalo přšet. Když se nás kormidelnice zeptala, jestli chceme jet ještě jednou, zařvali jsme, že jo. Tak jsme jeli ještě jednou. Byl to super výlet.

Zdeňka Janů, 7.A

Den dětí

Mezinárodní den dětí jsme v naší škole prožili netradičně. Žáci z 2. stupně se zúčastnili projektu s názvem „Má zlatá řemesla“. Žáci šestých, sedmých a osmých tříd si vylosovali zaměstnání, např. řidič z povolání, policista, zdravotník, obchodník, pracovník ČD, dělník na stavbě. Potom plnili zadané úkoly. Cílem bylo získat co nejvíce informací od skutečných zaměstnanců.

Naše třída 6.A si vylosovala zaměstnance Českých drah. Vyrazili jsme tedy na nádraží. Vyzpovídali jsme skladníka a vyfotili jsme se strojvůdcem. Dozvěděli jsme se spoustu věcí. Když jsme přišli zpátky do školy, zpracovali jsme naše téma na plakát. Byl to hezký den.

Lenka Sebránková, 6.A

Naše třída si vylosovala policii. Vzhledem k tomu, že jsme se rozhodli navštívit budovu Městské policie v Chomutově, dorazili jsme tam během malé chvíle. Pak jsme museli asi deset minut čekat, až pan učitel Kinšt návštěvu dohodne, ale nakonec jsme se dovnitř dostali. Díky tiskové mluvčí jsme vyzpovídali čtyři strážníky.

Mezitím jsme se mohli podívat na kamerový systém, což bylo velice zajímavé. Díky tomuto systému otočných kamer může policie přehledně i celou SPZ, nebo se někomu podívat přímo do obličejů. Všiml jsem si, že je monitorované celé náměstí. Docela zajímavá byla reakce strážníků na otázku týkající se jejich platu.

Do školy jsme se vrátili se slušnou zásobou informací. Pak jsme pracovali na plakátu. Myslím, že jsme odvedli docela slušnou práci.

Petr Cihelka, 7.A

Docela jinak trávili 1.června Den dětí žáci devátých tříd a celého 1. stupně. Devátáci totiž pro své menší spolužáky připravili zábavné soutěže na hřišti a v obou tělocvičnách 2. stupně. Ráno si skupinky devátáků ještě upravovali svá stanoviště a dolad'ovali poslední detaily. V 10:00 to celé vypuklo. Přicházely děti plné očekávání, co se bude dít. Mezi devátáky panovala tréma. Ovšem za chvíli již na něco takového, jako je nervozita, nebyl vůbec čas. Za správně splněné úkoly na jednotlivých stanovištích dostával každý žeton. Za určité množství žetonů si potom mohl v našem kiosku zakoupit nějakou dobrotu, nebo jinou maličkost. Po dvanácté hodině bylo zboží vyprodáno a my obohaceni o další skvělý zážitek, na který se určitě nezapomíná.

Nikol Roušarová, 9.C

Prohod' vejce Evropou

Takto zněl název soutěže, která se konala v rámci Bambiriády 2009 na Kamencovém jezeře v pátek 5. června dopoledne. V první části soutěže předváděla soutěžní družstva své prezentace, v nichž představovala vybrané evropské státy. Porota, v níž byla i primátorka Chomutova, hodnotila charakteristické oblečení, výrobek, typickou památku, vlastnost národa, hudbu, píseň, tanec, národní barvy, charakteristický nápoj a pokrm, top osobnost daného státu.

Naši školu reprezentovala tři družstva. Třída 6.A si vybrala Řecko, 7.A Španělsko a 8.A Maltu. Po preznetnácích následoval obhoz jezera vajíčkem, který měl symbolizovat křehkou a mnohdy obtížnou spolupráci mezi národy a týmovou spolupráci. Hodnotil se čas, ale především počet použitých vajíček. Každý stát měl vytyčenou trasu dlouhou 150 metrů. Obhoz celého jezera trval asi 17 minut.

Po obhozu následovalo finále, do kterého postoupily tři nejlepší státy „státy“. Předvedly ještě volnou disciplínu. V konečném pořadí skončila na 2. místě Malta – 8.A, na 3. místě Španělsko – 7.A a na 5. místě Řecko – 6.A

Jeden den ve Španělsku

Většina naší třídy přišla oblečená ve španělských národních barvách – červená a žlutá.

V našem představení jsme předvedli kromě mapy, památek také býčí zápas, tanec corida a umělce Pabla Picassa. Divákům se myslím nejvíc líbil Patrik jako toreador, když zabíjel býka. Po prezentaci jsme obdrželi třicet vajíček. Obhoz jezera dopadl velmi dobře. Rozbili jsme pouze čtyři vajíčka. A došlo na první výsledky. Dobrá zpráva . postup do finále. To jsme nečekali. Zahráli jsme Kryštofa Kolumba, jak přišel ke královskému dvoru žádat královnu

o peníze. Sklidili jsme potlesk. Cena pro nás byl aspikový dort. **Lenka Křapáčková, 7. A**

Co nikdy nebudu dělat ?

Vašek Mock, 5A: Nebudu se kamarádit s pyšnými lidmi. Nikdy nebudu mlátit malé děti. Nebudu popelář.

Katka Vaničková, 5A: Nebudu mlátit děti kvůli každé hlouposti. Nebudu fetovat, ani kdyby mě do toho nutili. Nechci dělat uklízečku, vadí mi uklízet po cizích lidech.

Jana Ryšlavá, 5.A: Už nikdy nechci zapomínat úkoly. Nebudu nikdy v životě kouřit. Nebudu hrát na automatech a pít alkohol, nechci skončit na ulici.

Katka Hoffingerová, 5.A: Nebudu se vysmívat někomu, že neumí česky – třeba Aničce z Vietnamu. Nebudu šikanovat ve třídě děti, protože mi to k ničemu není. Nebudu se bavit s lidmi, co mě pomlouvají.

Martin Tůma, 5.A: Nechci kouřit, pít a fetovat. Nebudu poslouchat cizí lidi. Nechci skončit na ulici jako ostatní chudáci.

Katka Vojtáčková, 9.C: Je spousta věcí, co bych nedokázala udělat. Například bych neutekla z domova a nelhala rodičům. Nikdy bych nezačala fetovat. Snažím se neudělat žádný velký průšvih, protože nemám ráda problémy. Nikdy bych nezradila kamarádku a nepomlouvala své přátele.

Klára Říhová, 9.C: Nikdy bych neodsuzovala lidi pro to, jací jsou a co dělají. Je to jejich věc. Neuhodila bych mladší dítě. Nelhala bych rodičům. V žádném případě bych nikdy nezačala brát drogy.

Denisa Krausová, 9.C: Asi nikdy nebudu dělat adrenalinové sporty. Nevím, ale asi nemám odvalu skočit třeba padákem. Děsí mě představa o pádu do otevřeného prostoru. Ne, že bych to někdy nechtěla zkusit, ale radši zůstanu na zemi. Jsou přece i jiné věci než létání vzduchem.

Petra Pucholtová, 9.A: Nikdy svůj pokoj nevymaluji na černo. Proč? Černá je barva smutku. V noci je krásná, ale to je něco jiného. V noci svítí miliony hvězdiček, kterým se nevyrovná žádná lampička ani lustr. Radši půjdu do obchodu a pořídím si hromadu pestrobarevných tapet a nákupní vozík plný kyblíku s veselou barvou uvnitř. Koupím si váleček a celou sadu štětců. A také si pozvu kamarády, kteří mi pomůžou s tou prací. Moje stěny budou barevné. Ne černé.

Černě by si je nabarvil smutný člověk. A byl by ještě smutnější, když by na něho každý den čekala ta umělá tma. Já si můžu spokojeně sedět ve svém barevném domečku a vím, že má radost mě je tak neopustí.

Šárka Lienertová, 9.A: Každý z nás je přesvědčen, že jsou věci které nikdy dělat nebude. Já jsem přesvědčena o mnoha věcech, které nikdy nechci dělat.

Jednou z nich je nejodpornější lidská činnost – týrání zvířat. Nikdy bych nedokázala zavřít kočku do krabice, polít ji benzínem a zapálit. Nedokázala bych mučit zvíře hladem a dívat se, jak pomalu a v bolestech umírá. Na to jsem příliš slabý člověk.

A jsem na to pyšná. Podle mě je totiž slaboch ten, kde kdo něco takového udělá. Všem takovým lidem bych to oplatila stejnou měrou - oko za oko, zub za zub.

Co ještě nebudu nikdy dělat? Nezačnu brát drogy. A nebudu ani kouřit. Je mi z cigaretového kouře zle, neláká mě to. Být závislá na drahém zabijákovi. Děkuji, nechci.

Málokdo dodrží všechno, o čem slíbí, že nikdy nebude dělat. Záleží na síle lidské vůle. Na nás, jen my to ovlivníme. Občas by bylo i lepší své přesvědčení změnit. Ale každý z nás má svůj vlastní rozum...

Jedním z úkolů v okresním kole Archimediády bylo složit básničku, která bude obsahovat dané fyzikální pojmy.

Test IQ

Adam Zajačik, 6.A

Copak jsou to za slova
metronom a buzola?
 O čem se to v článku píše,
 přemýšlím nad miskou rýže.
Elektron a neutron?
 Přemýšlím již hodinu i více,
 pomůže jen olovnice.
 Musím hloubat k jádro věci!
 A co je to prototyp?
Kapalina vím, je voda.
 S přilnavostí váhám, škoda.
Kyvadlo mám v hodinách,
 přemýšlím o sloučeninách.
Magnety mám na lednici.
 Jsem zděšen nad svým IQ.
 Zahraju si raději stupnici.

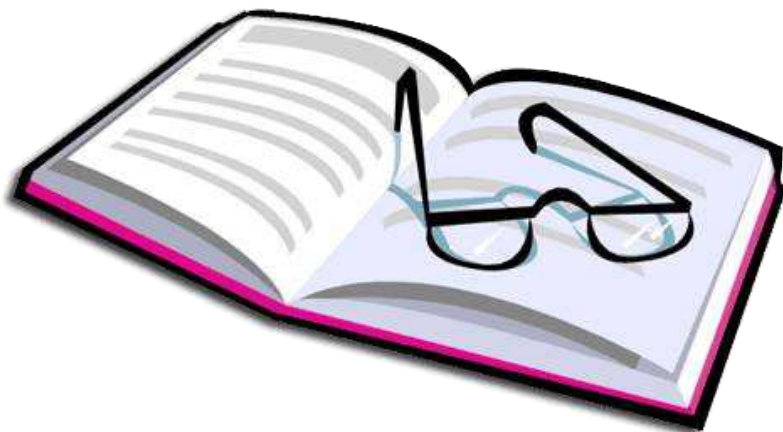
Fyzika je super věda

Tereza Mořkovská, 6.A

Fyzika je super věda,
 kdo ji nezná, tomu běda.
Hodina už začíná,
Sloučenina se dále přelívá.
 s kapalinou je to psina,
vzlíná a pak odevzliná.
Prototyp – nevýrobní typ
 předchází tomu, co má být.
Olovnice stále více
 vzdaluje se od stupnice.
Metronom stále tiká
 tik tak, tik ták.
Magnet ho zase zastaví,
 slábne, slábne tikání.
 O jádro, nevím,
 co mám říct.
Elektrony a neutrony
 si pleťu čím dál víc.
Buzola, přilnavost, miska, článek
 a to je konec hádanek.

Eva Neubergerová, 7.A

Balón Pepíček velkou hmotnost má,
kilogram se jen přezírá.
 Rychlostí metr za sekundu spěchá do spíže,
 snědl tam i siloměr, no, to je k nevíře.
Teplota stoupá a měsíc je v novu,
 balón Pepíček si ve tmě ukopl nohu.
 Skříň se viklá a taky rovnováhu ztrácí,
 padají stopky, výškoměr, vycpaní ptáci.
 Balón prchá a vidí polostín.
 „Je to snad duch? Sním, či bdím?“
 Jmenuji se Pascal a jsem už tři sta let po smrti,
 teď mi ale pomoz, ten aneroid mě drtí.
 Balón ho dá do lisu a vlivem tím,
 žádný duch už po Pascalovi není probuzen

Válka - co si o ní myslíme?

Píší děti z 5. A.

Válka

Sabina Matoušková

Je mi k breku
i trochu k vzteku.
Co lidi si museli prožít,
ale teď můžou v klidu žít.
Teď jenom skini jsou
a to se špatnou náladou.
Ale nebojte se, lidičky,
my nejsme žádný hračky,
my umíme se prát i smát.
A z vítězství se dojímat.

Co si myslím o válce???

Václav Mock

Válka – je strašná věc.
Válka – zahyne při ní plno lidí.
Válka – proč to lidé dělají, chtějí bojovat?
Válka – jsem rád, že už není.
Válka – doufám, že nebude.
Válka – proč ji lidé vyvolávají, chtějí zemřít, nebo co?
Válka – obdivuji šťastné lidi, kteří ji přežili s odřeninami!
Heslo století – My Češi chceme žít!

Nenávidím válku

Denisa Voldřichová

Válka ve mně vyvolává hrůzu, strach, děs. Nenávidím, když se lidi zabíjejí, je to moc smutné. Proč jsou takoví? Proč se musí stále zabíjet? To je otázka, kterou si většina z nás pokládá každý den, a nikdo z nás ji také nedokáže zodpovědět.

Je to jako slovo hádka, ale se zbraněmi

Markéta Urbanová

Slovo válka mi připadá jako hádka, ale se zbraněmi. Vrtá mi hlavou, proč se ti lidé třeba nedomluví. Vždyť mají pusy, proč ji nepoužívají? Pán Bůh jim nedal pusy, aby ji měli jenom pro krásu. Pusa je na to, aby ji někdo otevřel a řekl: „Hele, takhle to nejde, tohle území přece může patřit všem, mluvit může každý, jak chce, a ne se začít prát.“

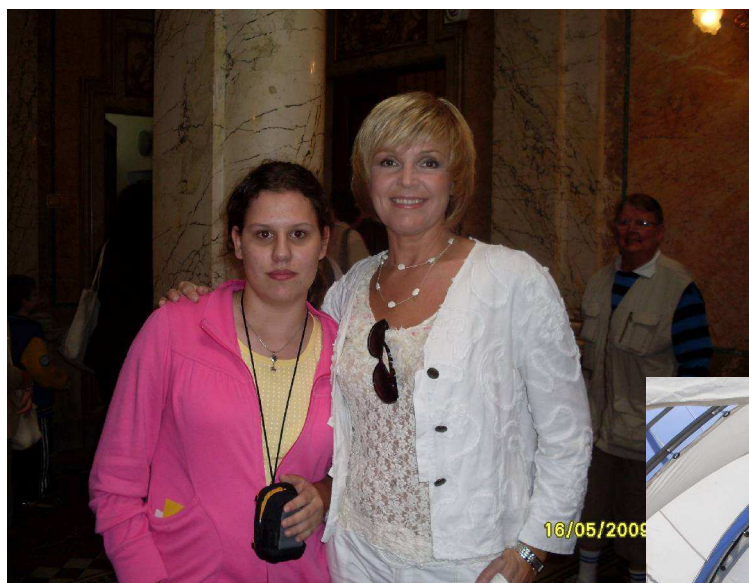

Ven otevřených dveří v ČR Sever v Ústí n/L

Český rozhlas Sever pořádal 16.května Den otevřených dveří. Nachází se v Ústí n/L nedaleko hlavního nádraží v krásné vile se zahradou, která byla dřívějším majetkem pana továrníka Wolfruma. Už zmíněná vila stojí za prohlídku. Ve většině pokojů jsou překrásné kazetové stropy a na chodbách vše září mramorem. Při prohlídce nás moderátor seznámil s vybavením místností. Mohli jsme si dokonce zkusit natočit svůj příspěvek a tak poznat jak do éteru zní náš

hlas. Největším zážitkem pro mě bylo vidět živé vysílání. Paní moderátorka zrovna dělala rozhovor z hercem Janem Révaiem a když začala hrát písnička tak jsme mohli jít přímo do místnosti. Toho jsem také využila a poprosila pana Révaie o podpis. Také jsem měla možnost vidět paní Věru Martinovou s kterou mě její sestra dokonce vyfotila. Dalšími hosty byli B.Matuš, F.Nedvěd a paní Z.Bubílková. Počasí nám přálo a tak to byl moc hezký a poučný den.

Denisa Krausová, 8.B
Spoluautor moje babička

Dopis mému oblíbenci

Milá paní Heleno Růžičková,

škoda, že jsem si s vámi nemohl zahrát, ať už v Slunce, seno, jahody nebo Trhala fialky dynamitem. Moc vás obdivuji. Ale mám otázku. Proč jste pořád jedli králíky? A proč je vaše maminka ve filmu pořád v posteli?

V
áš Michal

Michal Moravčík 5. A

Milá Lucie z Ordinace v růžové zahradě,

Už se těším na další díl Ordinace. Vím, že jsi v nemocnici, máš dceru Gitu s Hruškou, škoda, že jsi ji neměla s tím záchranářem! Taky jsi ležela na JIP jako moje babička, ale máš štěstí, ty žiješ a náš kolem sebe lidi, kteří tě mají rádi. Ale moje babička je kolem sebe nemá, protože zemřela. Já jsem hodně, ale hodně brečela, ale tím to nespravím, babík můj se už nevrátí, víš. Napiš mi, až budeš mít čas, budu se těšit.

An
ička Š. – tvá fanyнка

Anna Šoltésová 5. A

Milá Zlato Adamovská,

líbí se mi hrozně moc filmy, kde hraješ. Co kdybychom si někdy někde sedly, já bych vzala celou svoji rodinu. Šli bychom do lázní a pak do cukrárny, a ty by sis mohla vzít taky celou svoji rodinu. Mně je sice jenom jedenáct, ale mojí mamce je čtyřicet let. Jestli máš nějakou dceru, tak bych s ní šla nakupovat. Jestli ne, tak nevádí, budu spokojená s tebou. Byla by velká legrace, ale pochybuju, že máš čas. Ale určitě máš internet, tak bychom si přes něj psaly. Moc a moc a moc tě mám ráda. Tak odepiš.

Ahoj Sabina
Sabina Matoušková 5. A

Jak bych chtěl prožít prázdniny

Jela bych do Egypta, tam bych našla poklad faraona Tutanchamona, a objevila bych skryté chodby, které by vedly do ztraceného paláce. Ten bych si prošla a našla bych tam další poklad, ještě větší než ten první. A za to, že jsem objevila ten palác, bych dostala odměnu 500 000 Eur. Už bych nebydlela v paneláku, ale ve veliké vile.

Anna Šoltésová V. A

Byl bych v Londýně a prodával bych od pondělí do pátku vstupenky na Big Ben. Od soboty do neděle vstupenky na Tower Bridge. V noci bychom s Mariem Olahem, který tam teď bydlí, pařili až do rána a v 5.00 hodin bych letěl do školy vrtulníkem. Zastavil by mi až před školou a spolužáci by měli show. Ve škole bych se učil a doma bych spal jako dudek.

Václav Mock V. A

Chtěla bych jet na tři dny někam, kde je teplo a moře. Pak bych jela na dva dny do Vídně nakupovat věci. Další sobotu a neděli bych byla se svými kamarády z 2. A, 1. A, 3. a 4. A a taky z naší 5. A. Šli bychom do kina, ale ne do Chomutova. Nakonec bychom zašli do nějaké pětihvězdičkové restaurace v Praze.

Sabina Matoušková V. A

Příběhy podle českých přísloví

Práce kvapná málo platná

Tátovi přišla od pracáku pracovní smlouva. Do dvou týdnů nastoupil do práce. Nějaký čas pracoval v Chomutově sám. Šéf mu potom přidělil tři parťáky. Začali pracovat na Sázavě na jedné chatce. Opravovali střechu, táta onemocněl, a jeho parťáci to dokončili až na jeden menší kousek. Táta ten kousek dodělal a zjistil, že jeho parťáci tu střechu dodělali křivě.

Eva Kučerová, V. A

Zvyk má železnou košili

Byl jeden kluk a ten šel po ulici a kouřil trávu. Chtěl přestat, ale nešlo mu to. Nemohl si zvyknout. Chvilku si nezakouřil, ale on prostě musel. Uvažoval: „Mám nebo nemám.“ A tak si beztak dál.

Stanislav Pinkava, V. A

Strach má velké oči

Byl jeden kluk jménem Jindra. Jednou pro něj přišli kluci, ať jde ven. Chvilí se procházeli a potom mu kamarád Franta navrhl, ať se jdou podívat do psiho útulku. Ale Jindra se bál a všem říkal: „Co když ti budou mít psi vzteklinu a já ji chytnu, nebo mi vlčáci roztrhají tělo. Třeba mě rovnou zabijí a budu v hrobě, ale třeba nebudeme mít na náhrobek, tak mě jenom zahrabou do nějakého háje. Sežerou mě mravenci a moji kostru dostanou nějakí psi...“ Ale nakonec Jindra přišel domů a vyprávěl, že tam byl krásný pes. Uvědomil si, že se strašil zbytečně. Všechno dobře dopadlo.

Sabina Matoušková, V. A

Přej a bude ti přáno, dej a bude ti dáno

Byla jedna dívka a ta každému přála samé pěkné věci, ale za to se jí to vracelo zpátky. A ona, když někomu řekla něco hezkého, třeba, aby měl hodně peněz, a dobře se učil – tak vlastně, když něco řekla, tak se jí to splnilo taky.

Jana Ryšlavá V. A

Válka - co si o ní myslíme?

Píší děti z 5. A.

Válka

Sabina Matoušková

Je mi k breku
i trochu k vzteku.
Co lidi si museli prožít,
ale teď můžou v klidu žít.
Teď jenom skini jsou
a to se špatnou náladou.
Ale nebojte se, lidičky,
my nejsme žádný hračky,
my umíme se prát i smát.
A z vítězství se dojímat.

Co si myslím o válce???

Václav Mock

Válka – je strašná věc.
Válka – zahyne při ní plno lidí.
Válka – proč to lidé dělají, chtějí bojovat?
Válka – jsem rád, že už není.
Válka – doufám, že nebude.
Válka – proč ji lidé vyvolávají, chtějí zemřít, nebo co?
Válka – obdivuji šťastné lidi, kteří ji přežili s odřeninami!
Heslo století – My Češi chceme žít!

Nenávidím válku

Denisa Voldřichová

Válka ve mně vyvolává hrůzu, strach, děs. Nenávidím, když se lidi zabíjejí, je to moc smutné. Proč jsou takoví? Proč se musí stále zabíjet? To je otázka, kterou si většina z nás pokládá každý den, a nikdo z nás ji také nedokáže zodpovědět.

Je to jako slovo hádka, ale se zbraněmi

Markéta Urbanová

Slovo válka mi připadá jako hádka, ale se zbraněmi. Vrtá mi hlavou, proč se ti lidé třeba nedomluví. Vždyť mají pusy, proč ji nepoužívají? Pán Bůh jim nedal pusy, aby ji měli jenom pro krásu. Pusa je na to, aby ji někdo otevřel a řekl: „Hele, takhle to nejde, tohle území přece může patřit všem, mluvit může každý, jak chce, a ne se začít prát.“

Hádky

Když se to rozbalí, je to hnědé, když to spadne, tak je to bagr. Co je to? (Kinder vajíčko)

Víš, jak se udrží veš na pleši? (vší silou)

Na počátku je to černé, při použití je to rudé a na konci je to šedé. Co je to? (uhlí)

Kdo to dělá, nechce to, kdo to koupí, nepotřebuje to, kdo to potřebuje, neví o tom. Co je to? (rakev)

Nejí to, nepije to, ale přesto to roste. Co je to? (ceny)

Je to zelené a otáčí se to o 360 stupňů. Co je to? (žába v mixéru)

Co se stane ze Sněhurky, když se dotkne drátu elektrického napětí? (Popelka)

Kdo má vpředu dvě oči a vzadu ještě spoustu dalších? (páv)

Neustále to mění tvar, ale přesto je to kulaté. Co je to? (měsíc)

Pokud v závodě předběhnete 2. závodníka, na kolikátém místě budete? (na druhém)

Vyslovíš-li mé jméno, zabiješ mě. Kdo jsem? (ticho)

Metu, metu, nevymetu, nesu, nesu, nevynesu, až čas přijde, samo vyjde. Co je to? (sluneční svit)

Nemá to huby, ale tři zuby, u jídla slouží po něm netouží. Co je to? (vidlička)

Čtyři nožky, dvě trnožky, v zimě běží, v létě leží. Co je to? (saně)

Patří ti to, ale tvoji přátelé to používají více než ty. Co je to? (tvé jméno)

Černá hlavička, bílá nožička. Hlavička když zčervená, konec nožky znamená. Co je to? (zápalka)

Bez klíče a víka schránka pokladní, a přece je zlatý poklad v ní. Co je to? (vajíčko)

Lili Bui Thi Van Thuy, 9.A

